

Események

A MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG XLIII. Országos Vándorgyűléséről számolunk be, melynek Gödöllőn, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Szent István Campusa adott helyet.

MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG XLIII. ORSZÁGOS VÁNDORGYŰLÉS

Gödöllő, 2026. július 1-3.

1. fotó. Az MHT XLIII. Országos Vándorgyűlésének ünnepi megnyitója (Fotó: Korondi Judit)
(Szöllőssy Gábor, dr. Gémesi György, dr. Váradi József, Horváth Balázs, prof. dr. Gyuricza Csaba, Láng István)
Photo 1. Opening ceremony of XLIII. Annual National Conference of Hungarian Hydrological Society (Photo Judit Konrodi)
(Gábor Szöllőssy, dr. György Gémesi, dr. József Váradi, prof. dr. Csaba Gyuricza, Balázs Horváth, István Láng)

A Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) 2026. július 1. és 3. között Gödöllőn, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (MATE) Szent István Campusán rendezte meg XLIII. Országos Vándorgyűlését. A vízügyes szakma minden területéről mintegy 350 résztvevő regisztrált a gazdag szakmai kiállítással egybekötött Vándorgyűlésre.

Az első napon, a MATE Szent István Campus Aula épületében rendezett plenáris ülés dr. Váradi József társelnök nyitóelőadásával vette kezdetét.

**Tisztelt Elnökség! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves Vendégeink! Kedves Kollégák!**

Szinte napra pontosan egy évvel ezelőtt találkoztunk, az akkor Fehérváron megrendezett Országos Vándorgyűlésen. Akkor azt mondtam, hogy nehéz, mozgalmas időszak van mögöttünk. Most ezt megerősítve azt is hozzáteszem, hogy előttünk még nehezebb, még mozgalmasabb időszak rajzolódik ki. Miért? Mert lassan minden évben minisztériumot váltunk, és nem mondhatom, hogy ezzel a vízügy, egyre jobb helyzetbe kerülne. Ez pedig nekünk, a Magyar Hidrológiai Társaságnak sem mindegy. Azt gondolom, hogy ez a kijelentés megérdemel, sőt megkíván némi magyarázatot.

Azt látom – és ezt lehet személyes benyomásnak is hívni –, hogy a bizalmatlanság, sőt, szerintem az ellenségeség veszi körül a vízügyet. A vízügy, csak a vízügy hibás abban, hogy nincs víz a tájban, hogy hasznosítható készleteink fogynak, hogy a talajvízszint csökken, hogy az árhullámok hasznosítatlanul hagyják el az országot, sőt abban is a vízügy a hibás, hogy a mezőgazdaság még nem váltott paradigmát. Minden más-ként alakulna (és alakult volna), ha a vízügy értené az idők szavát, és nem gigantomán, túlrazott nagyberuházásokban gondolkodna. Ha nem elvezetésben, hanem víz visszatartásban gondolkodna. Újraéledni látom Bős-Nagymaros szellemét. Most gyömszöljük azt vissza a palackba, amíg még nem késő.

Mi, mint Magyar Hidrológiai Társaság, a vízügynek vagyunk a szakmai, tudományos társadalmi szervezete, immár egyedülként, akik a vízzel kapcsolatos valamennyi szakterület együttműködését egy szervezeten belül biztosítjuk. Nem közömbös tehát számunkra, hogy milyen a vízügy társadalmi megítélése, államigazgatásban elfoglalt helye és szerepe, munkaerőhelyzete és finanszírozottsága. És persze az sem, hogy mit

gondol a vízügy arról, hogy merre tart a hazai vízgazdálkodás.

Mi, akiknek munkáját 2650 egyéni és 165 jogi tagunk segíti, feladatunknak tekintjük, hogy segítsük a hazai vízgazdálkodás problémáinak megoldását. Küldetésünknek tekintjük, hogy az egész világot, így hazánkat is fenyegető vízválság megelőzése és megakadályozása érdekében azonosítsuk, majd ismertessük a tudomány, a gyakorlat, a szervezés és a működés hazai, és nemzetközi módszereit, és eredményeit, és kezdeményezzük a legjobb megoldások hazai alkalmazását. Kötelességünknek tekintjük, hogy javaslatot tegyünk a problémák megoldásának eszköztárára és módszereire.

Így kerül sor minden évben az MHT legnagyobb rendezvényén, az országos vándorgyűlésen az akkor leginkább feszítő vízgazdálkodási probléma fókuszba helyezésére és megtárgyalására. Plenáris előadásokkal és pódiumbeszélgetésekkel indítunk, majd hat szekció munkája ad keretet a szakmai egyeztetésekre. 2024-ben a „Víz a tájba” program volt terítéken. 2025-ben ezzel összefüggésben a vízügyi beavatkozások gazdaságossági mérésének és megítélésének szenteltük a vándorgyűlést. 2026-ban a hidrológiai ciklus változásának elemzése áll majd a középpontban. A mostani vándorgyűlésünkön a Magyar Tudományos Akadémia megalakulásának 200. évfordulója apropóján külön szekcióban foglalkozunk a víztudományok hazai akadémikusainak és a vízügyi tudásbázist gyarapító, a vízügyi előrehaladást jelentősen befolyásoló nagy egyéni-ségek munkásságának ismertetésével.

Valójában 2023-tól Társaságunk munkájának zászlóshajója a klímaváltozás miatt kialakult vízválság. És néha úgy érezzük, hogy nem elég az évi egy vándorgyűlésen a nagyon összetett és nagyon sok elemében még mindig populáris találású „Víz a tájba” program megvalósíthatóságát megbeszélni.

Ezért rendeztük meg 2025 novemberében az Országos Vízügyi Főigazgatóság (OVF) Vízügyi Tudományos Tanácsának támogatásával a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem dísztermében a „Víz a tájban – klímaadaptáció konfliktusokkal” című konferenciát (*Hidrológiai Közöny 106/5. különszám: <https://ojs.mtak.hu/index.php/hidrologiaikozlony>*). Tettük ezt azért, mert azt láttuk, hogy bár nagyon nagy az egyetértés abban, hogy a vizet meg kell tartani, és elsősorban a talajvízszinteket kell emelni, de sokkal inkább a diagnózis van napirenden, mint a terápia. Ez utóbbi, vagyis a terápia, vagy nagyon kis hatékonyságú, vagy óhaj szintjén van jelen.

Mi azt mutattuk be sok szakterület sok előadójának felkérésével, hogy mely problémák tisztázatlanok, milyen előítéletek és tévhitek sorakoznak a valóban sikeres megoldások előtt. Ott lényegében két dolgot szorgalmaztunk, illetve kezdeményeztünk. Először is az akkor még a vízgazdálkodásért felelős Energiaügyi Minisztériumnak javasoltuk, hogy indítson egy, a víz-alapú klímaadaptációs program kidolgozását célzó munkát a leginkább veszélyeztetett Alföldre. A

minisztérium a program kidolgozásának szakmapolitikai, módszertani, tudományos és jogi következményeit nem ismerte fel, és nem indította el a programot. Most látszik igazán, hogy ez mekkora hiba volt. Másodszor, ígértük, hogy az MHT kereteiben lehetőséget teremtünk a szakterületek véleményének ütköztetésére és a véleménykülönbségek konszenzus mentén történő feloldására. Az MHT keretében a szakmai konzultációt mintegy 20 fővel, számos szakterület jelenlétével, még 2025 decemberében megkezdjük. És ez év márciusában egy sajtóreggeli keretében (ahol 13 média képviseltette magát), számoltunk be az addig konszenzus mentén körvonalazódó egyetértésekről. Ezt a munkát folytatni tervezzük, mert ha valami hiányzik a siker fegyvertárából, az a szakmai álláspontok tisztázása és egymás megértése. Ezért lesz a ma délutánra meghirdetett pódiumbeszélgetés témája a konszenzuseresés problémáinak és eredményeinek a megvitatása. Kölcsonón meg kell értenünk törekvéseink teljesíthetőségének korlátait és határait.

Ennek kapcsán a Magyar Hidrológiai Társaság munkáját, törekvéseit és gondolkodását vezérlő alapelvként hadd idézzem az általam Vásárhelyinél is nagyobbban tartott elődünk, Kvassay Jenő 1875-ben közölt véleményét:

„a lecsapolásoknál a vízfelületek átalakító befolyásának az éghajlatra vonatkozólag, igen kevés, úgy szólván semmi jelentőséget sem tulajdonítottak. A mocsarak, lápok és tavak lecsapolása egész mániává fejlődött ki, mely a pillanatnyi haszon kedvéért feláldozza a legtartósabb és legbiztosabb jövőt.”

A vízépítés kultúrmérnökének 150 évvel ezelőtti állásfoglalását idéztem. A lecsapolások ellen emelte fel a hangját és azok mégis végbementek, annak ellenére is, hogy Ő a Kultúrmérnöki Intézmény vezetője volt. Bármennyire is óhajtjuk tehát a szakmai alapokon nyugvó vízgazdálkodást képviselni, ahhoz a tudásnál több kell: elfogadás és persze forrás, pénz.

Tehát Társaságunk működéséhez is források kellenek. Működésünk alapját az egyéni és jogi tagdíjbevételek adják, ami kiteszi a teljes évi kiadásunk több, mint 50 %-át, a saját tevékenységünkéből származó bevételek a kiadásaink mintegy 30%-át fedezik, a maradékot cégek, vállalkozások támogatása teszi ki. A számos bizonytalansággal terhelt költségvetésünket 2024-ben 10 millió Ft-os, 2025-ben 6 millió Ft-os, és 2026-ot is majdnem 10 millió Ft-os bevételi hiánnyal terveztük. Ezzel szemben 2024-ben félmillió, 2025-ben majdnem 2 millió Ft eredménnyel zártunk. Ez elsősorban annak köszönhető, hogy a tagdíj befizetési fegyelem nőtt, a támogatások kedvezően alakultak, amit úgy értékelünk, hogy egyre többen ismerik fel, hogy érdemes ránk áldozni. A másik ok, hogy a 2024-ben elhatározott saját vállalkozásaink egyre sikeresebbek. És hogy ez még inkább így lehessen, alapszabályunk ez irányú módosítását is elvégeztük. Reméljük, és ezért mindent megteszünk, hogy a 2026-os év is sikeres lesz.

E gondolatok jegyében a Magyar Hidrológiai Társaság XLIII. Országos Vándorgyűlését megnyitom,

sikeres és eredményes munkát, mindazonáltal kellemes és hasznos időtöltést kívánok!

Dr. Váradi József társelnök megnyitóját követően dr. Gémesi György, Gödöllő Város polgármestere, Láng István, az Országos Vízügyi Főigazgatóság főigazgatója, valamint Szöllőssy Gábor, a Budapesti és Pest Vármegyei Mérnöki Kamara elnöke üdvözölte a Vándorgyűlés résztvevőit.

A köszöntők után sor került az MHT 2026. évi nívódíjainak átadására, melyeket idén dr. Karches Tamás *„Szennyvíztisztítás modellezése: Telepszintű modellek; Szennyvíztisztítás modellezése: Műtárgyhidraulikán alapuló modellek”* című oktatási anyagára vonatkozó pályázata, valamint a Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Kis-Balaton Szakasz-mérnökség és Vízügyi Laboratórium *„A Kis-Balaton Vízügyi Rendszer üzemeltetése”* című pályázata nyerte el.

A díjak átadását követően Horváth Balázs, az Élő Környezetért Felelős Minisztérium helyettes államtitkára tartott nyitóelőadást *„A vízgazdálkodás aktuális kérdései”* címmel, majd prof. dr. Gyuricza Csaba, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem rektora tartotta meg előadását *„Aszálystratégia a mezőgazdaságban”* címmel. Ezt követően prof. dr. Bozó László, akadémikus, a MATE Környezettudományi Intézet Vízgazdálkodási és Klímaadaptációs Tanszékének egyetemi tanára tartott előadást *„A vízkörforgalom változásának légkörtudományi háttere és következményei Magyarországon”* címmel. Az előadók sorát prof. dr. Szilágyi József, az akadémia levelező tagja, a BME Építőmérnöki Kar Vízépítési és Vízgazdálkodási Tanszékének egyetemi tanára zárta *„Párolgás és vízmérlegek: néhány hazai és nemzetközi példa”* című előadásával. A plenáris előadásokat követően került sor az MHT és a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem között korábban létrejött jogi tagi megállapodás megújítására és ünnepélyes aláírására.

Az első nap délutánján a korábbi évekhez hasonlóan pódiumbeszélgetésre került sor. Ebben az évben a téma *„A vízkörforgás válsága”* volt, a beszélgetést pedig prof. dr. Bíró Tibor, a Nemzeti Községi Egyetem egyetemi tanára, egyben az MHT alelnöke moderálta. A pódiumbeszélgetés résztvevői dr. Samu Andrea, a WWF Magyarország Élő Folyókák programjának szakértője, Balogh Péter geográfus, a Vízválasztó Mozgalom elnöke, dr. Dobos Endre agrármérnök, a Magyar Talajtani Társaság elnöke, Paragi Márton, a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetségének főtitkára, valamint dr. Váradi József vízepítő mérnök, az MHT társelnöke voltak.

A Vándorgyűlés második napján, a MATE Szent István Campus Szakmúzeumának épületében 6 szekcióban közel 90 előadás hangzott el.

Vízkárelhárítási szekció

A vízkárelhárítás szekció 15 magas színvonalú előadásnak adott teret. 2025-ben ugyan nem volt árvíz, ennek ellenére a legtöbb előadás az árvíz kockázatok vizsgálatával és kezelésével foglalkozott. Hallhattunk a felső-tiszai monitoring, és előrejelző rendszer legújabb fejlesztési eredményeiről és a középtávú vízszint-előrejelzés módszertanának fejlesztéséről, az árvízvédelmi töltések

gyenge szakaszainak talajmechanikai kérdéseiről, illetve a települési árvízi biztonság javítási lehetőségeiről. Történeti visszatekintés foglalkozott a Tiszán előfordult árvizekkel és a szabályozás előtti Tisza 2D hidrodinamikai modellezésével. Egy előadás nyomán betekintést nyerhetünk a Duna medersüllyedésének okaiba, köztük a folyón épült vízlépcsők és az ipari méretű kotrások hatásaiba és várható hidrológiai következményeibe. Foglalkoztunk a töltéskeresztező műtárgyak állapotvizsgálatával és ezen műtárgyak szerepének megváltozásával. A belvíz levezetése mellett egyre inkább szükséges ezen műtárgyak területi vízpótlásba való bevonása, ami a zsilipek működtetésének és üzemeltetésének újragondolását teszi szükségessé, különösen árvízi időszakban történő igénybevétel esetén. Mivel továbbra is gondot okoz a Tisza mellékfolyóin érkező makroműanyag-szennyezés, ezért ennek monitorozása és levonulásának modellezése segíti a probléma kezelését. A lakosság árvízi felkészítésében segítséget adhat az okostelefonok használata. Egy érdekes előadás keretében került ismertetésre az az újonnan fejlesztett élményalapú okostelefonos alkalmazás, melyet magyar közreműködéssel, nemzetközi projekt keretében fejlesztettek.

A *„Szekció kiemelkedő dolgozata”* elismerő címet: Keve Gábor – Márkus Zsolt László – Szántó György – Veres Miklós – Weisz Zsolt – Szkaliczki Tibor: *Lakosság árvízi felkészítése élményalapú okostelefonos sétával*, valamint Lucza Zoltán – Szabó János Adolf: *A Felső-Tiszai monitoring és előrejelző rendszer 2001. évi rendkívüli árvíz óta történő fejlődésének bemutatása* című előadása kapta.

Vízkezelés-gazdálkodási szekció

A szekcióba összesen 19 dolgozat érkezett, ezek nagy része a felszíni vízkezelés-gazdálkodással foglalkozott, ezért a korábbi évektől eltérően nem választották el szigorúan egymástól a felszíni és felszín alatti vizek témaköreit. Szomorú eseménnyel kezdődött az ülés: megemlékeztünk Kertész József tagtársunkról, aki nagyon készült az idei vándorgyűlésre is, dolgozatot írt Európa egyik legnagyobb folyórehabilitációjáról, a szigetközi vízpótlás kiépítéséről, ám május 24-én váratlanul elhunyt. A délelőtti előadásokon élénk beszélgetés alakult ki a dinamikus vízkezelés-gazdálkodási modellek gyakorlati alkalmazásáról. A 2025. és a 2026. évi vízhiány is megmutatta, hogy ezek a modellek ugyan sokat fejlődtek, de ma még nem használhatók az operatív üzemeltetésben. Nagyon érdekesek voltak azok a vizsgálatok és modellezési eredmények is, amelyek nagyobb térségek (Tisza-völgy, Nyugat-Dunántúl) vízháztartásának változását mutatták be az éghajlatváltozás figyelembevételével. A hozzászólások is megmutatták, hogy nagyon izgalmas kérdéseket járt körül dr. Kozák Péter és Szalma Elemér dolgozata a táji vízigény meghatározásáról. A számos érdekes esettanulmány bemutatása mellett a délutáni részben két előadás is foglalkozott a bányatavak úszó napelemekkel történő lefedésének hatásaival.

A *„Szekció kiemelkedő dolgozata”* elismerő címet: Kozma Zsolt – György Máté – Decsi Bence – Ács Tamás – Chappon Máté – Peter Burek: *Vízmérleg forgatókönyvek modellezése a Tisza-vízgyűjtőn: tapasztalatok a Danube Water Balance Projekt legnagyobb nemzetközi pilot-területéről* című dolgozata kapta.

Területi vízgazdálkodási szekció

A szekcióban délelőtt és délután is mintegy 60-70 fő részvételével, összesen 20 előadás hangzott el, kitüntetetten a vízhiány, vízviasszatartás, aszálykezelés, talajvíztutatópótlás, ökológiai vízpótlás és öntözés témakörökben. Jellemző, hogy a területi vízgazdálkodás szekció évről-évre aktuális mezőgazdasági vízháztartási kihívások kezelésére helyezi a hangsúlyt, mely nem meglepő módon az utóbbi néhány esztendőben inkább a vízhiány kezelésének kérdéskörét érinti. 2026-ban tulajdonképpen – a két felvezető prezentáció kivételével – minden előadás az aszálykezeléshez volt köthető. A hallgatóság aktivitása, vitakészsége is kiemelkedő volt, ami jelzi a szakma kitüntetett figyelmét. Az ország keleti (szárazabb) és nyugati (nedvesebb) területeiről is hallhattunk beszámolókat értékes tapasztalatokról, melyek segíthetik az aszály elleni védekezés stratégiai tervezését. Az előadások alapján egyértelmű a következtetés, hogy a vízügyi szolgálat lassan már évtizedes múltra visszatekintően tesz megelőző intézkedéseket a témában: új üzemrendek kialakítása, a víz megtartása csatornában, holtágakban, tározókban; a víz kivezetése, pótlása és a gazdálkodók/területhasználók által felajánlott területek elárastása. Sajnos elmondható, hogy a megtett intézkedések „láthatósága”, így a társadalmi elfogadottsága és elismertsége mérsékelt, ami a kommunikáció fejlesztésének fontosságára hívja fel a figyelmet. A civilek ad hoc jellegű beavatkozásai – elsősorban a közösségi médián keresztül – jóval nagyobb figyelmet kapnak, a vízügy jogszabályi keretek közé szorított szisztematikus szakmai tevékenységét mintha nem akarná/szeretné látni az államigazgatás legfelsőbb vezetése, és persze emiatt nem is ismeri el.

A „Szekció kiemelkedő dolgozata” elismerő címet: Kozák Péter – Benyhe Balázs: *Területi csapadékösszegek változásának értékelése a külföldi tapasztalatok tükrében*, valamint Szamosvári István: *Vízmeztartás a vízügyi ágazatban: új üzemrend* című dolgozatai kapták.

Települési vízgazdálkodási szekció

A szekcióban rendkívül színvonalas előadások hangzottak el. A délelőtti folyamán főként az ivóvízellátás kérdései kerültek meg tárgyalásra: az ivóvízhálózatok mikrobiológiai kockázatának ismertetésétől az ivóvízbázis-védelem kérdéseinek bemutatásán keresztül a megfelelő szelvények kiválasztásán át a víziközmű-fejlesztési lehetőségek bemutatásáig. A délelőtti és a délutáni szekciót a csapadékvíz-kérdéskört érintő előadások kapcsolták össze. A délután folyamán nagyobb hangsúlyt kaptak a szennyvíztisztítás aktualitásait tárgyaló témák, úgymint az energiatakarékos üzemeltetési megoldások, a mikroszennyezők eltávolításának lehetőségei, az egyedi és a természetközeli szennyvíztisztító rendszerek alkalmazhatósága, valamint a tisztított szennyvizek befogadóra gyakorolt hatásai.

A „Szekció kiemelkedő dolgozata” elismerő címet: Bozán Csaba – Túri Norbert – Kajári Balázs – Körösparti János – Grósz János – Waltner István: *A települési csapadékvíz- és belvízelvezető hálózatok összekapcsolásának lehetőségei*, valamint Engi Zsuzsanna – Bányainé Budai Katalin: *Záporkiömlők, vészkiömlők problémája a Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóság területén. Jelenlegi helyzet – megoldandó problémák – megoldási javaslatok* című dolgozatai kapták.

Vízhasználat és környezete szekció

A szekción belül 11 előadás bemutatására nyílt lehetőség. A rendkívül színvonalas előadások témakörei több tudományterület széles választékát ölelték fel. A szekció főbb témakörei a vízviasszatartás, a vízminőség, a felszíni lefolyás modellezés, a beszivárgás, a vízellátás, a vízkezelés, nádasok fragmentációja és az élőhely-revitalizáció voltak. Külön színfoltként jelent meg a Csörsz-árok vízügyi hasznosíthatósága, és – új régészeti témaként – a vízimalmok története. Az előadások iránti érdeklődést jól mutatta, hogy szinte minden előadás „teltház” előtt zajlott, a terem megtelt igen aktív érdeklődőkkel. Az előadásokat élénk vita és hozzászólások követték.

A „Szekció kiemelkedő dolgozata” elismerő címet: Kiss Katalin – Balogh Balázs – Kenderes Karsa – Tumó Krisztina – Mester János – Szántó Dániel: *Vízes élőhely revitalizáció nagyvárosi környezetben – LIFE Biodiverse City – Tervezési szakasz* című dolgozata kapták.

200 éve a víztudományokért szekció

A Magyar Tudományos Akadémia (MTA) idén – 2026-ban – ünnepli megalapításának 200. éves évfordulóját. Ez adott alkalmat arra, hogy az MHT vándorgyűlésén áttekintsük a hazai víztudományok fejlődését, jeleseit az életútját – különös tekintettel arra, hogy az MTA első mérnök tagjai éppen vízépítő mérnökök, Beszédes József és Vásárhelyi Pál voltak. A szekció létrejöttét Ijjas István professzor, az MHT korábbi elnöke kezdeményezte. A felhívásra 10 dolgozat érkezett be, és 11 előadás hangzott el. A bevezető előadást Bogárdi János tartotta: „*A (víz) tudomány jövője annak múltjára épül*” címmel, támaszkodva a kezdeményező Ijjas István tárgyi dolgozatára. Kiemelt érdeklődést váltott ki Honti Márk „*Bevezető gondolatok: a víztudományok kihívásai, az MTA és az MHT várható szerepe a kihívások kezelésében*” című előadása. Különösen biztató, hogy az MHT törzstagjain kívül két történész is részt vett előadóként a szekcióülésén.

A „Szekció kiemelkedő dolgozata” elismerő címet: Fejér László Jenő: *Az MHT tagjainak részvétele a vízgazdálkodás múltjának tudományos feltárásában*, valamint Szilávik Lajos: *Kovács György, az MTA levelező tagja (1925-1988), illetve Szesztay Károly, az MTA doktora (1925-2013) című dolgozatai kapták.*

A záró plenáris ülésen Baross Károly főtákar rövid áttekintést adott a rendezvényről, a szakmai szekciók legfontosabb témáiról, megállapításairól, majd sor került az egyes szekciók kiemelkedő dolgozatainak elismerésére, melyekhez ezúton is gratulálunk. A plenáris ülés zárásaként prof. dr. Bíró Tibor, az MHT alelnöke, egyúttal a Nemzeti Közszerológiai Egyetem (NKE) egyetemi tanára hívta meg a Magyar Hidrológiai Társaságot és a szakembereket Bajára, a 2027. évi XLIV. Országos Vándorgyűlésre. A konferencia házigazdája a Bács-Kiskun Vármegyei Területi Szervezet, valamint az NKE Víztudományi Kara lesz.

A második nap délutánján a résztvevők a MATE történetéről és létesítményeiről hallgathattak meg ismertetést, majd rövid sétát tettek a Gödöllői Királyi Kastély parkjában.

A vándorgyűlés harmadik napján tartott szakmai tanulmányúton a résztvevők először szakmai vezetéssel egybekötött látogatást tettek a Hawle Kft. szentendrei

telephelyén, majd megtekintették a Fővárosi Vízművek rákosszentmihályi medencéjét. A programot a Kvassay-zsilip szakmai vezetéssel egybekötött megtekintése zárta.

2. kép. A szakmai tanulmányút állomásai (Fotó: Hamar Barbara. és Barna Kata)
Picture 2. Stations of the study tour (Photo: Barbara Hamar and Kata Barna)

A rendezvény kiemelt támogatója a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság (KDVI) volt. A Közép-Duna-völgyi Területi Szervezet és az OVF Üzemi Szervezet tagjai, valamint a KDVI munkatársai a rendezvény szervezésében és lebonyolításában nyújtottak kimagasló segítséget.

Az MHT vándorgyűlés dolgozatait tartalmazó tanulmánykötet az alábbi linken érhető el: <https://www.hidrologia.hu/vandorgyules/43/>

Hamar Barbara és Major Veronika